

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezéd ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

1956-2013: TŰZSZIVÁRVÁNYT láttunk!

(Egy magyar tiszteletadás háttere)

Az előadásunk hosszú hónapokig készült. A műsor neve (*Tűzszivárvány*) már két éve dőlt el, amikor egy „nem véletlen véletlen” a Budapesten kívüli történetekhez vezetett. A kutatás, az olvasás, az anyaggyűjtés, az elképzelést kielégítő művészek kiválasztása is megköveteltek egy hosszú, lelkiismeretes átgondolást.

Az ihlet tája végtelennek tűnik, amikor a képek és a szavak világa öntik el az elmét: szó szerint belefut az ember! Ezt a szakaszt nehéz kiküszöbölni! Ki kell választani a sokból a legmeghatóbbat, a legtárgyilagosat, a legérthetőbbet. Olyan témakörrel foglalkozunk, amely az évek elteltével tágul, és egyre bonyolultabbá válik.

Szabadságharc! Bátorság! Önfeláldozás! Mértéktelen rizikó! Hűség! Tudat! Hazafiasság! Merészség! Megkockáztatás! Öngyilkosság! Áldozat! Olyan kimagasló emberi fogalmakhoz nyúlunk, amelyek az egész világot megrázták. A következmények eddig letagadott részletei pedig szüntelen, egymás után látnak napvilágot és még mindig sokszorosodnak. Kényes, óvatos és kiváltképp felelős kezelésüket vettük vállainkra. A cél ugyanaz, mint 57 évvel ezelőtt. Köztudatra emelni mindent. Elég volt a titkokból, a félelemből, a nemtörődömségből - mert 56 még mindig a továbbélés és az emberi jogok iránti tisztelet legelképeztebb példája. Még manapság is vannak olyan magyar fiatalok, akik alig tudnak a magasztos 56-os magyar eseményekről! Még vannak olyan idősebb, háborús-emigrációs magyarok, akik csak felületes hallásból ismerik a történeteket! És jönnek utánunk a legifjabb magyar nemzedékek is, akiknek annál is inkább el kell mesélni mindent.

Közösségünk is „átmeneti” globalizált krízist szenved, mint minden emigrációból, menekülésből született és az egész világon szétszórt magyar közösség. Az „új idők” példáját követi: nem vállal, nem jelentkezik, nehezen dolgozik, fél a kiemelkedő kihívásoktól, és meghátrál a felelősségvállalás elől. Ilyen légkörben mozgunk, akik dolgozunk a megmaradásért.

A „Szabadságegyetem” lángra lobbanó osztályában foglaltunk helyet a forradalmi tanhallgatók, a meggyőződött és határozottan lázító tanárunkkal a tanszék élén (**Écsi Gyöngyi**). Itt-ott szinte álmokként jelentek meg az egyes „külső” szereplők is: az egyetemi titkár, a falusi asszony, a kétségbeesett menekült, az otthonrekedt magyar. Nem kellett a különleges díszlet, sem ez egyszer a lyukas zászló. A krónikák, a tanúságok, az egyszerű szavak világát érintettük meg ahhoz, hogy a nézők felfogják a „nagy igazság” újabb tartalmát: a magyar Szabadságharc vidéki és külhoni eseményeit és visszhangját.

A tartalmat szavakkal és énekkel juttattuk el a jelenlét szívéhez: az eredeti forrásból idézett mondatokkal és a magyarság legszebb népdalai és korabeli slágerei értelme által. Bizony, mi (fellépők) sem könnyen viseltük el az előadás súlyát!

*

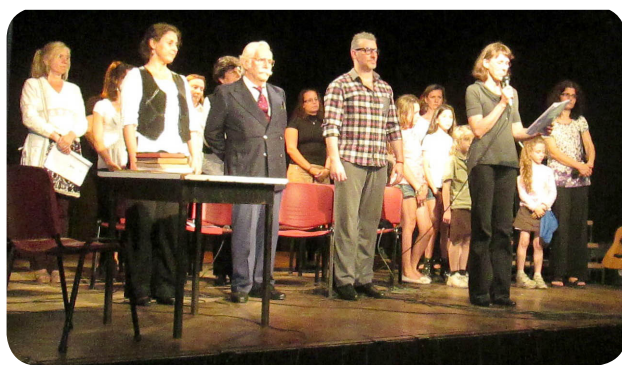

Az idén muzsáj külön bemutatnom az előadóimat. Olyan emberek vegyültek mellém, akiknek tehetsége és lelke tette lehetővé az álmódosított megfogalmazott szövegek könyvet. A drága és tehetséges **Dombay Jenci** énekes és előadóművész (a menekülő és a rendszerváltás után visszalátogató magyarok), **Tcharykow Szergej** előadóművész (az otthonmaradt magyar fiatalok később

idős magyarként), **Jeszenszky-Böhm Zsuzsi** (mint erdélyi falusi asszony), **Meleg Irén** (a titkár), **Lomniczy Melinda** cserkeszvezető (énekes), **Lévay Gyula** (kiváló gitárművész), **Bonapartian Eduárd** (hegedűkíséret), **Zumpf Erzsébet** volt ZIK igazgató, **Avedikian Tünde**, **Blahóné Honfi Júlia** és **Lajtaváryné Benedek Zsuzsi** (diákok), **Szilvássy Makkos Erzsébet** ZIK tanár (énekes). Ez alkalommal 4 „otthoni” művésze gyűjtés is csatlakozott hozzánk. Ez különleges ízt adott az előadásnak! A gyönyörű kiejtés és előadásmód mellett az a tény, hogy ittlétük alatt teljes természetességgel vállalták el azt, amit kértem tőlük! Hadd kezdjem **Ádám Tímeával**. Idestova két éve ismertük meg egymást a Zrínyi Körben, és azonnal kedves és közvetlen kapcsolat alakult ki köztünk. **Timi** angyali orgánuma, mély érzése és kíváncsi-csodálkozó természete összekulcsolta őt terveimmel! Észak-Magyarországról származik, Pácínról. Itt él Argentínában, itt tanul és dolgozik, argentin barátja is van. Három tiszteletadásunk szereplője volt már! Az idén jöttek hozzánk **Márton Attila** (Hajdúnánás) és **Bárdos Zsuzsanna** (Miskolc) néptáncosok, táncpedagógusok.

Tehetségüket nem nélkülözhettem! Attila lány magyar szívével, Zsuzsa gyönyörű énekével igen gazdagították az előadás nem egy részét. Nem utolsó sorban a drága **Écsi Gyöngyi** (Felvidék) már másodszeri közreműködését élvezhettük! Tehetsége, színpadgyakorlata és tősgyökeresen meggyőződött magyarsága, lelki világa volt a másik csúcspont!

*

A sikerélmény, a technika precizitása, a jól alkalmazott propaganda (végre!), a közönség kedvessége, az utólagos visszhang, minden hozzájárult ahhoz, hogy aznap mindnyájan ismét boldogan és meglepődve mehettünk haza.

Érdekesség: a műsor plakátjának motívuma Nagy Imre egyik gyönyörű rajza volt. ■

Havi „HUFImondat”:

„Nem azért tanulok, hogy minél többet tudjak, hanem azért, hogy ne legyek tudatlan.”

(Sor Juana Inés de la Cruz)

Olvasunk... és gondolkozunk
Milyen lesz a Karácsonyod?

Az év végi hangulat sokféle és egymástól igen eltérő érzéssel jelentkezik. Már koraszerűen korom óta nem szeretem a decembert. Egyrészt, mert sok mindennek a végét jelképezi, és komolyan tartok a befejezésektől: búcsúzást, elszakadást, idegességet, érzékenyülést, lihegő rohanást, költekezést, álszemérem-látszatot tápláló döntéseket, elhamarkodást, hiányérzetet és nagy fáradtságot hoz magával a december. Próbálkozom, de elkerülhetetlen: sodor magával a környezet ereje. Hiába ellenkezem, részben alkalmazkodnom kell.

Másrészt pedig nem bírom a meleget sem: egy állandó őszben-tavasban szeretnék élni! Az ünnepekkel járó robbanó tűzijátékokat tényleg utálom! A bevasárlások hisztit is! Felületes szokásketrecekben élünk azok, akik nagyvárosban születtünk. Majmolás és versengés a mindennapok fűszere! Aki nem vállalja, egyedül marad.

Egyedül maradtam! Viszont nem a ketreccs mögött szemlélem a világot! Tágas pázsitot képzelek el magam köré, és a végtelen síkjára nézve ismerkedem a lellem hangjával. Nem születtem rabnak, ámde Kerecsendi Kiss Mártont idézve: mégis *szabadságom lett a börtönöm*. Hiszen ha már egyszer döntöttem, amellyel kell kiállnom a legutolsó pillanatig.

A Karácsonyaim évtizedek óta alakulnak. A hitem varázsa is azt teszi. Szüleimmel a kiscsaládban még dilemmamentesek voltak. Bensőségesek és szeretetteljesek! Angyalok seregével ültünk asztalhoz, imáinkat a Kiszűz kezekejtéjét fogva mondtuk el, ételünket pedig a Jóisten áldásával fogyasztottuk el. Nem volt rohanás, sem pukkgatás, és kellemesen szólt a szép zene a házunk minden sarkában. Nem siettem el éjfélkor az utcára, barátaim is otthon maradtak. Elhunyt vagy távolmaradt szeretteinkre gondoltunk, és az ajándékbontás is csak egy kedves gyerekjáték volt - a rituáléhoz hozzátartozó apró és valóban jelentéktelen mellékmozgás. A csúcspont a család - a **szeretet** volt.

A fácska díszbe való felöltöztetése is a lelki ünnep részeként volt csak fontos. Nekem még a mai napig is az! Ragaszkodom ahhoz az elmagyarázhatatlan békéhez! Újra meg újra megteremttem magamnak, lehetőleg két gyermekemnek is. Az idén itt, Buenos Airesben még késik a meleg. Nyilván Karácsonyra már teljes erejével fog mindnyájunkat meggyötörni...

24-én délután, ha török, ha szakad nyugalomra vezető zenét fogok kiválasztani, és míg leporolom a gömbök s díszek dobozát, elképzelem azt a meleg nyári napot, amelyen a Kiszűz megszületett. A sivatag szárazságát, a kopár házikók tetejét, az üstökös csillag reményűtjét! Visszaidézem szüleim hangját, és megteritem egyszerűen-szépen. Korán lesz a vacsoránk, nem éjfélkor. Ahogy minden évben szoktuk, megfogjuk egymás kezét gyermekeimmel hárman, és elmondjuk a Miatyánkot. Ilyenkor valahogy, szótlanul, örök hűséget és szeretetet esküszünk egymásnak. Rádöbbenünk az élet mindenére, egymás szemébe nézve viseljük el azt, amit sorsunk ránk rótt, ami nekünk adatott. Hálát adunk a jóért, az egészségért. A legigazibb szabadságért!

És... a Te otthoni Karácsonyod milyen lesz?

B.U.É.K.!

Zólyomi Kati

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

KOLOMP és CEFRE FELLÉPÉSE VALENTÍN ALSINÁN (eseményt megelőző híradás)

November 24-én, vagyis már lapzárta után történik meg a **KOLOMP** felnőtt magyar amatőr néptáncgyűttes első hivatalos, meghívásra szervezett nyilvános fellelése! A Valentín Alsina-i Dalkör hagyományos ünnepségén mutatja be első igazi színpadi produkcióját, a *Barátaimmal* című kalotaszegi táncjelenetet.

Az együttes másfél éve intenzíven tanulja, gyakorolja ez erdélyi táncrend legalapvetőbb motívumait ahhoz, hogy a magyar néptáncművelés sajátosságaitól sosem eltérve, a legeredetibb előadómódot kezelve állhasson ki egy nézőtér elé.

A négy éve működő csoport gyakorlatilag csak az idén kezdett rájönni sok mindenre. A kezdetben „magyar felnőtt népi tánciskolaként” működő, 22 tagú társaság a Buenos Aires-i, 2012-es XI. Dél-Amerikai Magyar Néptánc-találkozón bemutatott „Kolompszó a Mezőségben” nevű jelenettel ismerte meg a mozgalmat, a színházi hangulatot, a csoportmunka eredményét, a néptánc által szerzett új barátok szeretetét...

Akkor dönt el az is, hogy együtttest alakít, s azóta is kétszer hetente szánja idejét a már igazi néptánc elsajátítására. Ez az út sokszor göröngyös, kihívó, nehéz, akadékoskodással és némi aggodalommal járó: áldozattal, fáradtsággal, izzadással/izomlással, botladozással vegyülő tanulás! A magyarországi tanárok (**Márton Attila és Bárdos Zsuzsa**) egy hónapos ittléte nagy lendületet jelentett.

Ők ugyan már nincsenek itt, de a **Kolomp** folytatja a készülődést! Miért? Mert ez az első igazi, komoly fellelése! Az Alsina-i Dalkör székházában, magyar egyesületben, magyar melegséggel körülvéve, a **CEFRE** népi zenekar kíséretével: **Benkóné Sorbello Carolina Pelu** hegedű-primással, **Benkő Sándor** nagybőgőssel és **Jeszenszky Böhm Zsuzsika** brácsással.

A próbák lázasan folynak, valóban gördülékenyen, csiszolódnak a lépések, visszhangzik a cserkészházunk a lelkes „sifitelések”, hajnalik és csárdásdallamok szövegei harsogó éneklésétől!

A következő számban elmeséljük, hogy s mint sikerült, megosztunk veletek képeket is, és beszámolunk az ünnepség minden részletéről. Addig is, további jó olvasást kívánunk!

Zólyomi Kati együttesvezető

VÁSÁR 2013

Mindig akad tűnődni való: decemberrel nyakunkon a hagyományos Hungária karácsonyi vásár is (december 6-7-8. Az órarend a SP I.o.-on található!). Az év folyamán az Egyesületünk rendbehozta a tenispálya teljes padlóját és környező területét. Szigorú felügyelet alatt tartja, vagyis ellenőrzi annak használatát, és főleg a rajta mozgó emberek megfelelő gumitalpú cipője hordását.

Azonban a hatalmas vásárunk egyik fénypontja évtizedek óta pontosan a tenispálya egész területe! Hogy az idén is így lehessen, szükséges lesz a sok

négyzetméter „befedése” ahhoz, hogy a közönség szabadon járjálhasson rajta, a standasztalok ne sértsék fel a sportpadlót, a vasárnapi Mikulás jövele zökkenőmentes legyen és az utána következő hagyományos néptáncbemutató (Regös-Kolomp) is megtörténhessen!

Nem lesz egyszerű összehangolni a pálya megőrzését az óriási vásár eseményével! Újabb megfontolást, befektetést igényel, munkát. A vásárról is csak a következő számunkban írhatunk, miután már lezajlott!

(ZK)

„Távlatból nézve”

„Ez évben negyedszer jöttem lelkészi szolgálatra Buenos Airesbe, és egyre ismerősebbek számomra a feladatok.

Nagy élmény megismerni beneteket, a gondolkodásokat, a sokféleségeket. Számomra életélmény látni, hogy az elmúlt évtizedeket mi, odahaza mennyire másféleképpen éltük meg. Egyrészt a szocializmusra gondolok, másrészt a felvidéki magyarságnak az 1946-47-es kitelepítésére, a megfélemlítésekre és a kisebbségi harcainkra. Rengeteg a közös bennünk: meg akarunk - és meg is fogunk! - maradni, Isten segítségével.

Écsi Gyöngyi írja:

A magyarságnak azt a részét képviselem, amely a hit szellemi beteljesedésével, ahogy Pál apostol mondja, az „erő, szeretet, józanság” lelkével harcoljuk meg mindennapjainkat, keressük életünk értelmét és mindennapjaink feladatát.

Az 56-os tiszteltetésben való részvételem számomra nagyon felémelő, hiszen ott-hon sokáig hallgatni kellett erről a forradalomról, és a mai megemlékezések is csupán töredékesek az itteniekhez képest!

Nagyon egyszerű: egy időre egynek érezhettem magam közületek, és ez nem más, mint egy új, egy másik otthon.”

Tanulóságos!

... avagy inkább elgondolkodtató?

Egy egyetemi professzor azt állította, hogy soha nem buktatott meg senkit. Aztán egyszer megbuktatott egy egész csoportot.

Az az osztály azt állította, hogy a szocializmus működőképes és soha senki nem kéne sem gazdag, sem szegény legyen, mindenkinek **egyenlőnek** kellene lennie!

A professzor így felelt: „OK, akkor ezen a csoporton végzünk egy kísérletet a szocializmussal kapcsolatban. Mindenkinek a jegye átlagolva lesz, mindenki ugyanazt a jegyet fogja kapni, így végül senki nem fog megbukni és senkinek sem lesz „A” (kiváló) jegye.” - Az első teszt után a kapott jegyek átlagolva lettek, és mindenki B-t kapott.

Azon diákok, akik keményen tanultak nagyon mérgesek voltak; akik keveset tanultak, azok örültek.

Ahogy közeledett a 2. teszt, azon diákok, akik keveset tanultak korábban, most még kevesebbet tanultak. Akik korábban keményen tanultak, azt mondták, hogy most ők is szeretnének alamizsnát, így kevesebbet tanultak. A 2. teszt eredményeként mindenki D-t kapott.

Igy már senki sem volt boldog.

A 3. teszt végén a jegyek átlaga F (megbuktott) lett. A jegyek nem emelkedtek,

mert a diákok elkezdtek veszekedni, vádolni és utálni egymást, és senki nem akart a másik javáért tanulni. - A diákok nagy meglepetésére mindenki elbukott.

A professzor így szólt: „A szocializmus legvégül így is, úgy is elbukott volna. Amikor a jutalom nagy, az erőfeszítés a siker érdekében úgyszintén nagy. De amikor az állam már nem biztosítja azt a jutalmazást, senki sem próbál meg sikeres lenni.”

Ennél egyszerűbb magyarázat nem is lehetett volna.

*

Összegzve:

Az állam nem tud adni valakinek anélkül, hogy előtte elvenne valaki mástól. Azt, amit megkap egy személy anélkül, hogy megdolgozott volna érte, azt valaki másnak kell előállítania. Ez pedig nem kapja meg azt, amiért megdolgozott.

Amikor a lakosság fele azt látja, hogy megteheti, hogy nem dolgozik, mert a lakosság másik felének gondja lesz rá, és amikor az a fél, amelyik dolgozott rájön, hogy nincs értelme dolgoznia, mert mások a haszonélvezői az ő munkájának, barátom, ez a végét jelenti bármelyik nemzetnek.

... Ismerős?

(Köszönet Emödy Csaba)

LELKI SARKOCSKA

Egyik legősibb és legértelmesebb örökségünk a magyar népmese. A magyar lélek szólal meg benne. (Wass Albert)

A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR 2013-AS ÉVZÁRÓJA

A Zrínyi Ifjúsági Kör apraja-nagyja november 9-én a Hungáriában jött össze, hogy szülők, nagyszülők és barátok kíséretében a tanév végét ünnepelje. **Zaha Alexandra**, az Iskolabizottság elnöke az évi munkát összegezte. Az idei 25 szombati órán 24 család gyermeke vett részt. A 48 szülőből csak 26 tud magyarul. Ezért kihangsúlyozta, hogy a nyelv elsajátításához az órák szorgalmas látogatása mellett a magyarországi ösztöndíjak döntő szerepet töltenek be.

Az oktatást a Kör szeretetteljes, tisztességtudó, udvarias légkörben végzi, célja a diákokat hasonló magatartásra nevelni. Idén két felmérést vezetett be minden csoportnál, júniusban és októberben. Ezek eredményét, a jelenléteket és hozzáállást összegezve 11 diákot tüntetett ki, név szerint: **Blahó Szofi, Makkos Sebi, Cury Avedikian Sirun, Gorondi Gábor, Cury Avedikian Odil, Makkos Zsófi, Blahó Cili, Balog-Kovács Jónás, Manen Txaro, Gorondi Miklós és Péter Netti.**

A bevezető után az összes diák az *Argyélus királyfi és Tündér Ilona történetét* mutatta be. A határozott király, délceg királyfiak, kecses tündérek, hófehér hattyúk, rakoncátlan ördögök és sötét boszorkányok felváltva akadályozták vagy tették lehetővé, hogy a csodafáról ellopott almák ellenére is, csodabocskor, köpeny és ostor segítségével Argyélus királyfi és Tündér Ilona egymásra találjanak. Amikor elhangzott az „itt a vége, fuss el véle, csapjon meg az ostor vége” a lelkes közönség és előadók együtt örültek, mert tudtuk, hogy a mesebeli ifjak életük végéig boldogan éltek. Ez alkalommal is, mint már tavaly is, **Nt. Écsi Gyöngyi** tehetségének és türelmének köszönhetjük, hogy - igen kevés próba ellenére - a mese megleveledett és mindenkit szórakoztatott.

Idén ünnepeljük, hogy a ZIK már 100 ösztöndíjjal szorgalmazott utakat: 74-szer Magyarországra és 26-szor Magyarországról. A volt ösztöndíjasokat meghívtuk az évzáróra. Többen eljöttek. **Blahóné Honfi Juló** (az 1990-es első csoportból!), **Beis András, Zaha Paula és Lajtaváry Zsú** lelkesen szóltak élményeikről.

Hamarosan 108 ösztöndíjnál tartunk már: december elején **Blahó Szofi, Perucca Guada, Makkos Sebi, Cury Avedikian Sirun, Íjjas Christian, Walovits Ivan, Gorondi Gábor és Regueira Tamás** három hónapra Magyarországra indulnak. Sok jó tanáccsal, jegyeikkel, jelenléti díjjal és a könnyű kiismerést elősegítő budapesti térképpel búcsúztattuk őket.

Balogh-Kovácsné Kiss Bori és Blahóné Honfi Juló a kis óvodások (most mesebeli fehér tündérek) évi munkájával szüleiket ajándékozta meg, és búcsút mondtak **Alitisz Constanak, Arrieta Jazmínnak, Fóthy Morának és Íjjas Caronak**, akik jövőre a Junior csoportba kerülnek.

A lelkes **ZIK tanároknak** egy szál virággal mondtunk köszönetet, és **Proasiné Barnaky Éva** külön kiemelte **Benedekné Marika** munkáját, aki mindnyájunk továbbképzéséért oly kitartással dolgozik.

Écsi Gyöngyinek megköszöntük, hogy tudását, türelmét, leleményességét és idejét idén is ránk szánta (nagyon reméljük, hogy a jövőben is!); **Valentin Ferinek**, és az ő személyében a **Szent István Körnek**, hogy annyi szeretettel engedélyezik, hogy szombatokon a Szent László iskolában lehessünk; **Beisné Mocsáry Anninak**, aki másodszor három éven keresztül az igazgatást vállalta, a sok törődést, a sok jó ötletet, a sok-sok időt, amit a Körre szánt! (őt is várjuk vissza!).

Bizonyítványok helyett, a szülők a két felmérést kapták meg, és imával búcsúztunk:

„Kérjük a Jóistent, hogy őrizze meg a Zrínyi Kört, tanárait, vezetőit és diákjait. Adjon a családoknak erőt, hitet, hogy gyermekeiket szigorú szeretetben neveljék, hogy adják át azt a magyarságszeretetet, amit a szüleiktől kaptak, vigyázzanak az anyanyelvre, beszéljenek a lehető legtöbbet magyarul a gyerekekkel, és hogy legyenek meggyőződött tagjai ennek a Buenos Aires-i közösségnek, amelynek fennmaradásán, már több évtizede, nagyon sokan, nagyon sokat dolgoztak és dolgoznak.”

Gorondiné Meleg Judit és Zaháné Lomniczy Alexandra

ZIKHÍR - ZIKUJDONSÁG November 9: ÉVZÁRÓ!

Az évek eltelnek. Könyörtelenül! Az események során minden alakul, változik. Nem csak az emberek. Az otthonunk szépül, kopik, átfórmálódik, igényeink és lehetőségeink szerint.

A magyarság egyesületei is ugyanígy! Az olivosi Hungáriánk is kopik-szépül. Rajta is meglátszik az idő! Az első emeleti „tükrös-kandallós szoba” annak idején próbaterepnek épült fel. A Magyar Ifjúsági Kör után a „MIK-szoba” nevet kapta.

Táncoslábú magyarok boldogan használtuk is! Évtizedekig. Azóta is így hívjuk, bár az ifjak - és akik már nem annyira azok - más helyiséget kaptunk a táncszobához (a cserkészszobához), a gyülekezéshez és a mulatáshoz pedig csekély néhány méterrel arrébb megvalósult az „IFJÚ”, a volt „kártyaszobák” helyén.

Viszont ekkorra már a „MIK” elnevezés a szavak világa birtoka lett! Hivatalos gyűlések, konferenciák és előadások-beszámolók töltötték és töltik meg a tágas ablakain keresztül napsütötte termet.

Nemrég, november 9-én a Zrínyi Ifjúsági Kör évzáró ünnepének adott ismét helyet. A nehéz idők ellenére az élni akaró tanárok munkája eredményeként a kedves

kisdiákok megszólalhattak az *Argyélus királyfi* népmesével. A fellépők egy része kiváló magyar beszéddel, másik része édes „nehézséggel” játszotta el a megjelent családok és érdeklődők előtt a kiválasztott darabot. **Écsi Gyöngyi** vállalta a betanítását és levezetését. Habkönnyű táncoló tündérek, tollas szárnyú énekes angyalkák, hörgő kisördögök és ravasz nagyorrú boszorkányok vonultak fel előttünk. A mesebeli szerelem jelképeként egy királyfi, egy szépséges Ilona, egy rejtélyes almafa, és általuk a megérdemelt és daliásan kiharcolt örök boldogság elevenedhetett meg, teljes ártatlanul!

SZÉP ÉLETEM, CSERKÉSZÉLETEM

Kiscserkészek „tanyázása” a II. Rákóczi Ferenc cserkészszobában

Furcsa hetekkel végződött az október - és még mindig ott tartunk! Már november közepét járjuk, és hűvös az idő, borús égek alatt várjuk a tavasz az eddig megszokottól elkésett bejelentkezését! Nagy esőzések, szelek és ijesztő villámlások színesítik napjainkat. A legutóbbi vihar igen hosszan tartó volt, és az olivosi kiscserkészek kirándulásának helye is sárrengeteggé vált.

Ez azonban korántsem hangolta le a vezető csapatát! A megbeszélte hétvégén nem fújták le az elképzelt s betervezett foglalkozást, csupán „áthelyezték” a szeretett cserkészszobába...

Vagy 18 kiscserkész és 6-7 begyakorolt vezető jópofa és ötletes programmal szórakozott másfél napon keresztül. Nagyfelekű fekete boszorka, bundás vadlegény és szimpatikus óriásbohóc irányította a játékot, programot. Nagy volt az önfeledt rohangálás, visítás, nevetés! Finom uzsonna, izletes vacsora és hangulatos „együttalvás” volt a köbön!

Megfigyelhettem a vidám arcocskákat, párszor meghallgathattam a szép - és mellette a „nagyon döcögő” - magyar beszédet is, hallottam a népdalozást, láttam a játékot... Elgondolkodtam...

Demesné Andi és Lomniczy Attila:
Vidám foglalkozás

Elképzelttem a jövőt: a cserkészszobát 20 év múlva! Akkor, amikor két gyermek is már a negyven évet karcolja... Mi lesz velünk, Olivos-i magyarokkal? Lesz még cserkészet - magyarul? Lesz még hatalmas fenyőfánk a cserkészházunk mellett? Vagy majd azt is kivágatják nagyobb vécék és újabb módosítások végett? Nem tudom, de aggódom! A még nem létező unokáimra gondolok! Mi marad majd nekik-rájuk? Marad-e valami?

Még további jó munkát kívánva, de a legjobbat!
Zólyomi Kati cst.

A mamák-papák, nagyszülők szépen megtapsolták a kis bemutatót! Díjosztás következett: a nagyobb jelenléte elerők és a két felmérésen kimagaslók ajándékot, és ők is lelkes tapsot kaptak jutalomként. Záróul a nyolc serdülő, új ZIK-ösztöndíjas átvehette a megígért repülőjegyet! Napokon belül indulnak három hónapos magyarországi tartózkodásukra: a magyar nyelv jobb elsajátítása első lépcsőfoka lesz ez! Már a Karácsonyt is odaát töltik a debreceni és budapesti befogadó családoknál. Március elejére várjuk őket haza!

Az ünnepség végén a ZIK tanári gárdája kis jelképes, hálát kifejező virágcsokrot kapott a tisztségét záró **Beisné Mocsáry Anni** iskolaigazgatótól.

Zólyomi Kati

Hogy mondd? Mi történt még? Röviden:

- **Táncház** a Mindszentynumban
- Szuper **KÖRSvacsora** Lajtaváryéknál, az Amador utcában
- Szép **koncert** a Mindszentynumban (Fóthy István emlékére) *
- Megható **Istentisztelet** az Juncal utcai Református Házban *
- **Cserkészek évzárója** Lomniczyéknál, a floridai Urquizán
- **Szőnyi Ferenc** volt magyar nagykövet előadása a Hungáriában *
- Botka **Bözsikénk** (Hungária) születésnapja
- **Collia Alex st.** KÖRStag születésnapja Quilmesen
- **Cserkészbál** a Hungáriában
- Elkészült a szép idei **ZIKnaptár** is (1. hirdetés SP IV.o.)
- A 2 cserkészcsapat egyesített **nyári tábora** lesz Karácsony és újév között

* A megjelölt, lapzárta előtti eseményekről van bővebben szó e szám hasábjain. Szerk.

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Hányféleképpen lehet élni és beszélni magyarul?

Lehet csupán **élni**. Életben lenni. Életműködést kifejteni. Létezni.

De például **megélni** csak akkor tudunk, ha van ahhoz megfelelő bevételünk, főleg ha sikerül nem **elélni** a vagyónkat, vagy **felélni** a pénzünket.

Elélte vagyónát. „EL” annyit jelent, hogy messze tőlem, távol, már nem tartozik hozzám, nincs az életemben. **Elvette, elélte, elszedte, elvitte.**

Ha erősek vagyunk és kitartásunk van, akkor **túlélhetünk** egy nehéz helyzetet, amit feltétlenül először **át kell élni**.

Aztán olyan is van, hogy nézünk egy filmet, ami annyira jó és annyira elkap minket, hogy teljesen **beleéljük** magunkat. Mi is benne vagyunk. Részbe vagyunk!

De mi történik, ha **kiéljük** magunkat **valamiben**? A zenében éli ki magát. Teljes kielégülést talál abban, amit csinál. De vigyázat, mert ha valamit kiél, akkor az nem jó. Mert az azt jelenti, hogy teljesen kizsarló, kihasznál valamit. **Kiéli** a földet.

Egy kis szótag, amelynek neve igekötő, teljesen megváltoztatja a szó értelmét, de mindig logikával, ésszerűen, érthetően. Figyeljük meg az „**ÁT**” igekötőt. Világosan jelzi azt a fogalmat, hogy végig megy valamin, végig. Tehát teljesen világos, hogy átélni valamit az valamilyen élményen végig mentem, végig tapasztaltam és átéreztem. Van egy folyamat, amit végig csináltam. **Átélttem, átgondoltam, átrágtam, átolvastam, átnéztem, átvészelttem.**

Túlél. „**TÚL**”, a part másik oldalára. Ebben az esetben sikerült elhagynia a nehézséget, a bajt, és túlélte a vihart. Túlélte, túltette magát a bajon, odaért a part másik oldalára, már biztonságban van.

Lehet más nyelven ilyet művelni? Szép nyelv ez a magyar nyelv. Más nyelven csupa új kifejezés kell. Teljesen új szó keletkezik. A magyarban nem. A magyarban megoldjuk az igekötőkkel. Van egy alapige, az igekötők aztán kiszínezik az alapige értelmét. Így érdekes beszélni. Talán pont ezért szeret annyira beszélni a magyar ember.

Beszélni. No, itt van egy remek alapige. Beszél. Például ha valakit valamiről meg akarunk győzni, akkor erre a valakire **rábeszéljük** ezt a valamit. Rátesszük, ráborítjuk azt, amit gondolunk. Ha meg, ellenkezőleg, rá akarjuk venni, hogy tervet változtasson, akkor meg **lebeszéljük** róla. Ha bizonytalanok vagyunk, **mellébeszélünk** (ez azt jelenti, hogy mi sem tudjuk pontosan, hogy mit akarunk mondani) vagy - a legrosszabb esetben, és akkor végleg megtévesztjük a másikat - **félrebeszélünk**. Nem mindegy, hogy **mellé** vagy **félre**. Ha összeesküvésről lenne szó, akkor **összebeszélünk**. Ha meg valami ügyet el akarunk intézni valakivel, veszekedés nélkül, akkor azt az ügyet **megbeszéljük**. Ha véletlenül netalán mégis veszekedés lenne belőle, arra is megvan a megoldás: **kibeszeljük** és utána **átbeszéljük**.

Remek nyelv ez a magyar. Mindenre van megoldás. Például a komisz gyerek visszafejesel a szüleinek.

Finn-ugor őshaza és ősnyelv?

Kérdés: még mindig azt tanítják az iskolában, hogy létezett valahol az Ural hegységben egy finn-ugor őshaza, ahonnan a magyarok ősei is jöttek? S hogy a mai magyar nyelv egy feltételezett finn-ugor ősnyelvnek a leszármazottja?

Orosz régészek szerint az Ural környékén csak gyér kőkorszaki szinten lévő településeket találni még a Kr.e. 1500 körül is. Később délről érkező magasabb kultúrájú telepesek érkeztek, fejlettebb eszközökkel (talán a finnek ősei?). Fontos észrevenni, hogy ezek délről jöttek, ui. az 50 szélességi fok fölött lévő európai területeket és Szibériát nagyon sokáig jégtakaró borította, tehát ott emberi élet nem alakulhatott ki. Ahogy a jég vonult el észak felé, foglalták el a telepesek (túlnépesedés vagy harciasabb népek nyomására) az egyre északra eső területeket. Ismerve az emberi természetet, abszurdum azt képzelnünk, hogy északon bármilyen kultúra is kialakulhatott (főleg az ilyen korai időkben, amikor a mindennapi élet fenntartásához szükséges táplálékot csak a mérsékelt éghajlat alatt lehetett megtalálni, s nem a jég alatt).

Tehát, ha feltételezzük, hogy ez a **finn-ugor őshaza** létezett, akkor azt csakis délebbre, pl. a Kaukázusban lehet keresni. Vagy még délebbre, mondjuk Mezopotámiában? Ahol tudjuk, hogy már 5000 évvel ezelőtt is fejlett civilizáció létezett (öntözéses mezőgazdaság, írás kialakulása).

Ami pedig a **finn-ugor ősnyelv** létezését illeti: idáig senki sem tudta bizonyítani ezt a feltevést. A magyar és finn-ugor nyelvek között kétségtelenül

kimutatható nyelvtanilag némi egyezés, szókincsében azonban elég szegényes, s főleg mely szavak megvannak a magyarban hol az egyik hol a másik finn-ugor nyelvben tűnnek elő. Hogyan lehetséges ez?

Azt is tudni kell, hogy az olyan fejlett szerkezetű nyelv, mint a magyar kialakulásához tízezer év szükséges - mondta **Gordon Childe**, a XIX.sz. végén született régész-nyelvész, aki állítólag 100 nyelvet ismert, köztük a magyart is.

Logikusan gondolkodva nem kellene ezt az ősnyelvet is délebbre keresni? S nem lehetne-e ez a ma szumirnak nevezett nyelv?

Gosztonyi Kálmán (a Saint-Michel Kollégium v. tanára, a Sorbonne Egyetem (Párizs) Kutató Főiskolája nyelvészeti, szumerismereti osztályának hallgatója - 1952-72) számos létező nyelvvel összehasonlította a szumir nyelvet, nyelvtani szabályai alapján. Munkájában kimutatta, hogy 53 sajátosságot véve alapul, a következő nyelvek mennyiben egyeznek meg a szumirral (csak a fontosabbakat említve):

- baszk és indoeurópai nyelvek	4 egyezés
- szanszkrit	5 egyezés
- akkád (szemita nyelv)	5 egyezés
- kínai	5 egyezés
- óceáni nyelvek	7 egyezés
- paleo-szibériai nyelvek	8 egyezés
- tibeti-burmai	12 egyezés
- északi finn-ugor nyelvek	21 egyezés
- kaukázusi nyelvek	24 egyezés
- török nyelvek	29 egyezés
- magyar	51 (+2 viszonylagos egyezés)

Ezek a tények nem a fantázia szüleményei, hanem egy komoly tudományos munka eredményei (Colman-Gabriel Gosztonyi: Dictionnaire d'étymologie sumérienne et grammaire comparée, Paris 1975).

Mindezek után nem logikus-e azt a következtetést levonni, hogy fönti nyelvekre erős hatással lehetett a szumir, s hogy némelyeknek (mint pl. török, a kaukázusi és a finn-ugor nyelvek) talán éppen az őse is lehetett? Nem is szólva a magyarról, amely eszerint egyenes leszármazottja kellene, hogy legyen.

A nyelvtani egyezések után nézzük a szavak összehasonlítását. **Dr. Nagy Sándor** végezte el, s írta le *A magyar nép kialakulásának története* c. könyvében (kiad. San Francisco, 1987). Ő sem fantáziált, amikor az alatt felsorolt műveket áttanulmányozva az összes magyarországi hely - település, folyó, patak, hegy - nevet a szumirból levezette.

Ezek a források: Fejér György 42 kötetes oklevélgyűjteménye; Wenzel Gusztáv Árpádkori Újokmánytára 12 kötet; Hazai Oklevéltár 2 kötet; Pannonhalmi Oklevéltár és a Zichy család oklevéltára 1-1 kötet.

Ha tehát a Magyar Tudományos Akadémia tudósai valóban az elfogulatlan tudomány érdekében munkálkodnának és nem egyéni, vagy egyes politikai csoportok érdekében, akkor ezeket a tényeket már az iskolákban is tanítanák.

Forrás Pirkan <http://jobbik.net/index.php?q=node/4423>

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎ 4799-8437 / Iroda ☎ 4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)
Keddtől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 13 - 18 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.
Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1
Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórákban.

Hogyan tudja ezt a magyar a beszéléssel elintézni? Az nem hangzik jól, hogy visszabeszél. Ez túl szelíd. Szóval a magyar kitalált egy odaillő szót, ami ugyanazt jelenti, mint beszélni, de sokkal durvábban fejezi ki: **pofázni**. Így aztán a komisz gyerek **visszapofázik** a szüleinek. (milyen furcsa dolog, hogy csak az a gyerek **pofázik** vissza, aki **po fá tlan**... **Jópo fa** nyelv ez a magyar nyelv!).

De az is jó, amikor valaki sokat beszél, alkalmatlanul eresztí a szavakat, az **járatja a száját**. És addig **járatja** a száját, amíg **lukat beszél a hasunkba**. Már nem tudjuk megemészteni azt, amit mond, mert luk van a hasunkban. Már nem fogjuk fel.

Amikor valami nem tetszik, vagy baj van, akkor már nem beszélünk, akkor **hápogunk**. Mert felháborodásunkban csak azt mondjuk, hogy de hát, hát, hát, hát... mint a kacska. És aztán megeresztjük a szót. **Lökjük a sódert**... (szleng). No de nem is tudom, figyeltek-e még rám... Nem is tudom, minek **tépem a számat**, dumálok itt fáradhatatlanul, úgysem hallgat rám senki...

Vagy igen?

Ami az íróasztalon maradt:

Írd össze, hogyan mondanád rokonértelmű szóval azt, hogy **beszél**...

Szól, mond valamit, közöl, szónokol, jár a szája, **járatja a száját**, veri a nyálát, kifejezi magát, prédikál, dumál, szövegel, száját tépi, süketel, sóderol, nyomja a sódert, rizzál, hantál, papol, **po fá zik**, **po ve dál**, halandzsázik, ködösít, gagyog, fecseg, pletykál, magyaráz, mesél, beszélget, társalog, szót vált, tárgyal, cseveg, cseverészik, tereferél, diskurál, fecserészik, fecseg, traccsol, trécsel, valakit szóval tart.

Eszedbe jut más?

